

наступні якості: комунікабельність, активна позиція, орієнтованість на результат, вміння відстоювати свою думку, вміння працювати в команді, знання англійської мови, гнучкість і вміння якісно працювати в будь-яких умовах.

На жаль, в університеті студенту надається небагато можливостей розвинути у себе вищеописані якості. Але де студенту або випускнику університету можна отримати досвід роботи за фахом? І як йому розвинути в собі навички успішної людини в ситуації, що склалася?

По-перше, студент ще під час навчання може випробувати себе в різних напрямках, займаючись громадською діяльністю. Можливості організації проєктів, роботи в команді, розвитку креативного мислення і відповідальності надаються всілякими громадськими організаціями.

Подібна практика розвиває лідерське мислення, впевненість в собі, дозволяє студенту зрозуміти, на що він здатний, і яка сфера діяльності його цікавить.

По-друге, студент, доклавши певних зусиль, може влаштуватися на роботу з вільним графіком на ту фірму, сфера діяльності якої його цікавить. Це необов'язково може бути робота за фахом, таким чином, у нього ще буде можливість перевірити правильність вибору професії, спробувавши себе в різних сферах. Також студент отримує повну картину діяльності компанії зсередини, зрозуміє, що потрібно роботодавцю, і вирішить для себе, що потрібно йому.

По-третє, що особливо актуально в

умовах кризи, студент може влаштуватися стажером в потрібну йому компанію. Для компанії, як мінімум, це вигідно економією коштів. Студент отримує такий необхідний йому досвід роботи, а якщо покаже якісну і результативну роботу, то і можливість продовжувати своє кар'єрне зростання, працюючи в даній компанії. Найефективніший і цікавий варіант стажування, особливо в умовах глобалізації, це стажування за кордоном. Чим може бути корисний такий міжнародний досвід?

Це – безцінний культурний, професійний міжнародний досвід; – особистісне зростання; – підвищення цінності резюме; – розвиток певних особистих якостей, наприклад кризовий менеджмент, тайм-менеджмент; – значне поліпшення знання англійської мови; – глобальна мережа контактів; – можливість відчутти культуру іншої країни не в якості туриста, а в якості її жителя; – можливість вийти за рамки буденності і спробувати себе в нових умовах.

Міжнародне стажування – це потужний інструмент, який дозволяє студенту не тільки розвинути особистісні якості, отримати професійний досвід в іншій країні, а ще й вивчити досконало іноземну мову. Всі перераховані переваги значно підвищують цінність резюме молодого фахівця в очах роботодавця.

Отже, можна зробити висновок, що міжнародне стажування – найефективніший і комплексний метод для якісного розвитку студента як фахівця і особистості.

Список використаних джерел:

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів : збірник / М.В. Стріха, В.С. Шовкалюк, Т.В. Боровіч, Ж.І. Дубчак, А.О. Сєдов. – К.: Брок-Бізнес, 2009. – 40 с.
2. Сприяння сталому розвитку в Україні / Міжнародний проєкт за ініціативи Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй та Агенції США з міжнародного розвитку // [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.undpsust.kiev.ua/>
3. Послання Президента України до Верховної Ради України «Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 роки» (Документ п0001100-02, редакція від 30.04.2002) // Офіційний сайт Міністерства закордонних справ України. – Режим доступу до документу: <http://www.mfa.gov.ua/mfa/ua/publication/content/2994.htm>
4. Уварова Г.Ш. Шляхи поглиблення міжнародного співробітництва у підготовці кадрів для сфери туризму / Г.Ш. Уварова // Географія та туризм. Наук. зб. – К.: Альтерпрес, 2012. – Вип. 16 – С. 126-131.

УДК 378.147.001.76

НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ЯК ЗАСІБ ПОКРАЩЕННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Жмурко І.Л. – голова циклової комісії, викладач, спеціаліст I категорії
Вінницький коледж економіки та підприємництва ТНЕУ

Шевчук О.П. – викладач, спеціаліст
Вінницький коледж економіки та підприємництва ТНЕУ

Постановка проблеми. Одним із освітніх в Україні є застосування передових важливих напрямків реформування системи технологій, які б допомогли підвищити

ефективність навчального процесу, а тим самим покращити якість підготовки випускників ВНЗ. Протягом останніх років вищі навчальні заклади України намагаються досягти змін у способах реалізації навчального процесу. В умовах постійного розвитку інноваційних технологій навчання студенти потребують нових засобів мотивації, котрі збільшували б їхню зацікавленість та надихали до нових пошуків.

Аналіз попередніх досліджень. Сучасним проблемам модернізації освіти присвячені дослідження В. Андрущенка, Є. Головіна, В. Кременя, А. Лудана, О. Лазаренко, М. Михальченко, Н. Ничкало, Л. Рябова та ін.

Мета статті полягає в аналізі новітніх технологій навчання які допомагають активізувати навчальний процес.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах сучасного конкурентного ринку праці випускник ВНЗ має володіти такими якостями, як: - адаптування у мінливих життєвих ситуаціях, в умовах ринку; - самостійно та критично мислити; - бути здатним генерувати нові ідеї, творчо мислити; - бути комунікабельним, інформаційно грамотним. Засобом формування особистості при цьому стають освітні технології, продуктом діяльності – особистість випускника вищого навчального закладу, який має бути компетентним не лише в професійній галузі, але й мати активну життєву позицію, високий рівень громадянської свідомості, бути компетентним при вирішенні будь-яких завдань (задач), які ставить перед ним життя. У цьому процесі важливе значення надається інноваційним технологіям навчання. Відтак освітні інновації характеризуються цілеспрямованим процесом часткових змін, що ведуть до модифікації мети, змісту, методів, форм навчання, способів і стилю діяльності, адаптації освітнього процесу до сучасних вимог часу і соціальних запитів ринку праці. Потреба введення таких змін є природною. Студенти діляться між собою спостереженнями, які вони черпають з різних осередків, зацікавлено спостерігають за розвитком методики навчання, яку підтримують новинки технологій [5].

Розгляньмо найбільш поширені в даний час головні тенденції інноваційних освітніх технологій.

Інтерактивне навчання – спеціальна форма діяльності; це діалогове навчання, під час якого відбувається взаємодія викладача і студента. За інтерактивного навчання освітній процес організовується таким чином, що практично всі студенти виявляються залученими в процесі пізнання, при цьому кожен робить свій індивідуальний внесок у загальну справу.

Під час інтерактивного навчання людина стає не об'єктом, а суб'єктом навчання, вона відчуває себе активним учасником подій і власної освіти та розвитку. Це забезпечує внутрішню мотивацію навчання, що сприяє його ефективності. Співробітництво в навчальному процесі являє собою розгалужену мережу взаємодій по наступним чотирьох лініях: 1) викладач – студент; 2) студент – студент у парах (діадах) і в трійках (тріадах); 3) загально групова взаємодія студентів у всьому навчальному колективі, наприклад, у мовній групі; 4) викладач – колектив.

Сутність і види інтерактивних методів навчання.

Кооперативне навчання є найпоширенішими методами цієї групи є робота в парах під час проведення письмових опитувань, тестування, виконання завдань; синтез думок для вирішення складних проблем під час практичних занять; пошук скарбів при проведенні семінарських занять; коло ідей при вирішенні суперечливих питань. Такі методи співпраці не дають можливості студентам ухилитися від виконання завдань, сприяють розвитку навичок спілкування у групі, критично мислити, переконувати.

Колективно-групове навчання, при якому використовуються методи: мікрофон; мозкова атака при вирішенні проблемних завдань; аналіз ситуацій при вивченні деяких аналітичних понять; дерево рішень при аналізі конфліктних ситуацій. Ці методи допомагають студентам висловити свою думку [4].

Ситуативне моделювання. До цієї групи можна віднести імітаційні ігри-тренінги та рольові ігри. Опрацювання дискусійних питань. Тут можна застосовувати методи: займи позицію (власна думка) та дискусія. Ці методи вчать студентів відстоювати власну думку, вести дискусію, стимулюють до розвитку критичного мислення, поглиблюють знання з обговорюваної теми.

На даний час широкого застосування набуло електронне навчання, в якому виділяють: он-лайн - навчання і змішане навчання. Он-лайн - навчання (online learning) — спосіб організації процесу самостійного вивчення навчальних матеріалів з використанням освітнього середовища, заснованого на інтернет -технологіях.

Корпоративне навчання он-лайн — це здобуття вмінь і навичок роботи студентами онлайн, що передбачає підвищення ефективності роботи кожного студента окремо і всіх разом. За допомогою таких факторів, як інтерактивність, запам'ятовування, гнучкість, доступність, взаємодопомога студенти утримують в пам'яті

більший обсяг інформації, тим самим досягають кращих результатів навчання.

Змішане навчання (blended learning) — це різновид гібридної методики, коли відбувається поєднання он-лайн навчання, традиційного та самостійного навчання [3, с. 64].

Мобільне навчання. Широкого використання серед усіх членів інформаційного суспільства, особливо в середовищі студентів, одержали мобільні пристрої. Це електронне навчання за допомогою мобільних пристроїв, не обмежене місцем знаходження або зміною місця знаходження студента яке є надзвичайно зручним в сучасних умовах [1; 2, с. 460]. Основними засобами такого навчання є:

інформаційні портали, електронні книги, довідники, словники, бази даних, системи тестування, програмні засоби тощо.

Висновки. Отже, сучасний зміст освіти має орієнтуватися на використання інформаційних технологій, поширення інтерактивного, електронного навчання з доступом до цифрових ресурсів та інтелектуального навчання для майбутнього. Таке навчання виявляється важливою передумовою вдосконалення процесу підготовки молоді до праці, даючи водночас змогу успішно запроваджувати прогресивні форми і методи навчання.

Список використаних джерел:

1. Горнаков С.Г, Программирование мобильных телефонов на Java 2 Micro Edition. - М. : ДМК Пресс, 2005.- 336 с.
2. Гуревич Р.С. Мобільне навчання - сучасна субдисципліна педагогічної освіти /Р.С. Гуревич, М.Ю. Кадемія // *Interdyscyplinarne pedagogiki i jej subdyscypliny; pod redakcja Zofii Szaroty I Franciszka Szioska / Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji – PIB 26-600 Radom, ul. K. Pulaskiego 6/10. - S. 459-467.*
3. Кадемія М.Ю. Інформаційно-комунікаційні технології навчання : термінологічний словник (рекомендовано МОН України лист. № 1/11-3856 від 02.06.2009 р.) /М.Ю. Кадемія - Львів : Вид-во «СПОДОМ», 2009.-260 с.
4. Кошечко Н.В. Методика викладання у вищій школі: Навч. посібник. – Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2013. – 115 с.
5. Кузик А.Д. Про створення універсальної освітньо-інформаційної системи цивільного захисту // *Інформаційно-телекомунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи: зб. наук. праць. — Львів : ЛДУБЖД, 2006. - С. 273-278.*

УДК 004:371.388

ВІРТУАЛЬНА ЛАБОРАТОРІЯ ЯК ОДИН ІЗ МЕТОДІВ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ РОБІТ

Шевчук О.П. – викладач, спеціаліст; Жмурко І.Л. – голова циклової комісії, викладач, спеціаліст I категорії
Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Постановка проблеми. Зважаючи на сучасний стан речей в індустріальному світі, питання підготовки кваліфікованих кадрів постає ледь не з народження. Саме тому впровадження передових знань світу стає надважливою задачею для викладача. Застосування електронних засобів навчання та віртуальних лабораторій значно спрощує поставлену задачу і суттєво розширює можливості викладача.

Наприклад віртуальні лабораторії дають можливість поставити досліди не використовуючи високовартісні реактиви та обладнання, а електронні засоби навчання дозволяють значно розширити коло студентів, навіть територіально віддалених від викладача.

Аналіз попередніх досліджень. Над питаннями використання інформаційно-комунікаційних технологій працювали такі вчені: Р. Гуревич, А. Матвійчук, О. Пехота, В. Сидоренко, С. Сисоева, Г. Селевко та інші [1].

Мета даної статті – проаналізувати можливість використання сучасних інформаційних та наукових ресурсів для підвищення рівня сприйняття та засвоєння матеріалу студентами навчальних закладів на

заняттях хімії.

Виклад основного матеріалу. В сучасному світі бурхливий розвиток інформаційних технологій не міг оминати і педагогічну сферу. Тисячі задач щодня вирішуються з використанням сучасного програмного забезпечення (СПЗ). До таких проектів і відносять віртуальні лабораторії та електронні засоби навчання [2].

Віртуальні лабораторії – це комплекси програм, за допомогою яких імітують виконання лабораторних робіт в лабораторії. Залежно від класу лабораторії можна умовно поділити на навчальні та експериментальні. Навчальна лабораторія дозволяє виконати та візуалізувати результати поставлених викладачем задач. Експериментальна лабораторія слугує основою для моделювання невідомих, або складних у відтворенні дослідів та експериментів.

До переваг віртуальних лабораторій належать:

1. Можливість виконання дослідів та експериментів без затрат ресурсів та реактивів. Наприклад, навіть елементарна реакція з демонстрації властивостей лужних металів